

Finantsministeriets Side, naar jeg tillader mig at udtale det Haab, at det maa berøve med Forandringer i de herom gjældende Bestemmelser, idetmindste indtil vi kunne være sikker paa, at ingen Forrykkelse derved vil finde Sted.

Nyholm: Naar den høitagtede Finantsminister har afgivet den Erklæring, at det muligen kunde være til Skade for Landet nu at foretage Forandringer i den omtalte Henseende, drifter jeg mig ikke til at urgere videre den Paastand, jeg fremkom med, under de nærværende Forhold.

Funder: Jeg veed ikke om det Spørgsmaal, jeg har ifinde at gjøre, muligvis er besvaret ved det, der i dette Øieblik blev yttret af den høitagtede Finantsminister. Det var nemlig med Hensyn til det saakaldte Grundfond. Der findes paa Tabellen over Sparekasserne en Rubrik, som hedder: „bevilget Grundfond“. Det er ikke af Motiverne blevet mig klart, hvorledes det forholder sig med disse Grundfonds. Det sees, at de enkelte Sparekasser have Ret til at indskyde et vist Beløb til 4 pCt. og et andet Beløb til 3½ pCt., men naar Grændserne for disse Beløb overskrides, saa gives dem for Resten kun 3 pCt. af deres Capital. Men det, jeg ønskede at vide, det var, om der kan indbetales paa og udtages af dette Grundfond, eller om Meningen er den, at naar der tages Noget ud af det, der staaer paa Grundfondet, da kan dette Fond ikke forøges igjen, saa at, hvis der siden indbetales Noget, bliver det kun til 3 pCt. og ikke til 3½ eller 4 pCt. uagtet Grundfondet ikke er blevet benyttet til den yderste Grændse. Det er muligt, at det laae indirecte i hvad den høitagtede Finantsminister allerede har yttret, hvorledes det skal forstaaes, men jeg veed ikke, om jeg har været tilstrækkelig opmærksom.

Finantsministeren: Grundfondet, det engang bevilgede saakaldte Grundfond, forandres ikke, om der end til en Tid maaskee aldeles Intet indbetales fra Sparekassen. Naar vedkommende Sparekasse ikke selv renoncerer derpaa, saa staaer det den frit for at benytte den ældre Resolution til at have et Grundfond til 3½ eller 4 pCt. eller højere Rente. Dette fremgaaer ogsaa af en Bemærk-

ning, som findes Pag. 8 i Motiverne, om Sparekassen i Odense, hvor det hedder: „men fra 11te Juni 1840 har den renonceret paa højere Rente end 3 pCt.“

Funder: Det forekommer mig just ikke, at dette kan være afgjørende med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg har fremsat; men det er jo forresten en temmelig ligegyldig Sag. Ifølge hvad den høitærede Finantsminister har yttret, skal jeg ikke fremsætte noget Ønske om Forandring i de Bestemmelser, som Udkastet indeholder. Det forekommer mig, at der i det Mindste fra Sparekassernes Side, ikke kunde være Noget, der kunde tale for, at de skulle vedblive at benytte deres Grundfonds. Tværtimod troer jeg at de, naar det kun skulde komme an paa at tilveiebringe deres Administrations Udgifter, ligesaagodt maae kunne tilveiebringe dem ved 4 pCt., som de erholde af Prioriteter i faste Eiendomme, som ved 4 pCt., de erholde af Statskassen, og Forskjellen vil kun være den, at Prioritets Capitaler ikke kunne opsiges med saa kort Varjel, som de Capitaler, der indskydes i Statskassen; men det forekommer mig, at de fleste Sparekasser maatte kunne indrette sig saaledes, at de gjerne kunde sætte en passende Deel fast af den Capital, som indstaaer hos dem. Det er imidlertid muligt at der fra Finantsernes Side med Hensyn til de nærværende Forhold kunde være Betænk- lighed ved at forandre noget derved, og jeg skal derfor ikke videre herom yttre mig.

C. Neergaard: Jeg vil blot yttre mig aldeles enig med Comiteen i den Ansøelse, den har udtalt om, at det ikke kan være stemmende med rigtige Grundsatninger for Finantsforvaltningen, at de Midler, hvorom her er Tale, saavel de, der indeholdes i § 1 som i § 2, indgaae i Statskassen. Jeg er ligeledes enig med det Medlem af Comiteen, som har yttret, at disse Midler i Reglen ikke ville kunne være at modtage af Nationalbanken. Jeg reisste mig egentlig blot for at give et yderligere Motiv for denne af Comiteen yttrede Mening, at det efter min Formening virker hemmende og derfor meget skadeligt paa Pengesomsætningen i Landet og paa al den Virksomhed, som deraf er betinget, at disse Midler, navnlig Skiftemidlerne